

PIRINEUENCS

Erola Simon Lleixà: “La imatge de l’arxiver tradicional té els dies comptats”

Erola Simon Lleixà (Castellar del Vallès, 1980). Historiadora. Arxivera. Directora de l’Arxiu Comarcal de la Cerdanya. Coordinadora de ERA, revista cerdana de recerca. Ha publicat treballs relacionats amb la història de la Cerdanya i l’estudi dels seus fons documentals. Membre de la Junta de l’Associació d’Arxivers i Gestors de Documents de Catalunya.

Erola Simon Lleixà a l'Arxiu Comarcal de la Cerdanya / FS

Et dediques a la gestió del patrimoni documental. Com va començar això?

Vaig fer Història, però en acabar tenia aquella sensació de que potser no n’hi havia prou, de que has d’anar una mica més enllà. Gairebé per casualitat vaig anar a parar a l’*Escola Superior d’Arxivística i Gestió de Documents* de la UAB i de seguida em vaig adonar que ser arxiver sí que era un ofici. Ser historiador està molt bé, és genial, perquè tens una pila de referents per anar pel món, però ser arxiver és un ofici. El 2009 vaig entrar a l’*Arxiu Comarcal de la Cerdanya*.

L’arxivística evoluciona segons les necessitats i la manera d’entendre el món...

Fins no fa massa, la imatge que la gent tenia de l’arxivística era la d’aquell historiador que treballa amb la documentació antiga, que fa recerca local, que és un referent històric al municipi, etc. Aquesta imatge té els dies comptats. Avui els arxivers, a més, tenim una altra gran feina, que és la gestió documental i el tractament de la

documentació administrativa, és a dir, la que neix a les nostres administracions de proximitat i que és viva.

En els últims anys la gestió documental ha canviat molt?

Ha canviat molt perquè a part de tenir cura del patrimoni documental més antic i de la gestió de la documentació administrativa, des de fa uns anys hem d'afegir una nova tasca lligada a l'administració electrònica. Això és força complex, sobretot si ho has de fer tot, és a dir, si has de treballar amb pergamins del segle XI i alhora ocupar-te de l'administració electrònica.

Així les TIC ho estan transformant tot...

Abans posaves un llibre d'actes dins una capsa i, sinó es cremava l'arxiu o venia una guerra o unes greus inundacions, al cap de molts anys aquella caixa continuava estant al mateix lloc (riu). Avui no, avui la documentació electrònica que es crea necessita tot un tractament perquè es mantingui en el temps. Els arxivers necessitem competències diverses per fer tot el que ara tenim encarregat. Competències de paleografia per tractar la documentació més antiga i competències tecnològiques per ajudar els ajuntaments a implantar l'administració electrònica. El nostre principal repte avui és assegurar la conservació permanent de la documentació electrònica, i això vol recursos, humans i tecnològics, i molta expertesa.

I els petits municipis pirinencs com afronten la gestió documental?

Un sol arxiver per comarca és obvi que no pot complir amb aquesta missió i el resultat és que molts petits municipis pirinencs no han pogut fer mai gestió documental. Amb l'arribada de l'administració electrònica, i les polítiques de transparència i bon govern, els ajuntaments, també els més petits, es veuen empesos a complir amb la normativa i estan disposats a fer l'esforç per transformar-se. Els ajuntaments petits no ho poden pas fer sols i les administracions competents en la matèria s'han de posar d'acord i oferir solucions coordinades. En aquest context d'acords i cooperació és on els arxius podem trobar el clima idoni per introduir la gestió documental com una capa més de la transformació administrativa.

(Foto: Exterior de l'Arxiu Comarcal de la Cerdanya a Puigcerdà / FS)

Erola Simon Lleixà (Castellar del Vallès, 1980). Historiadora. Arxivera. Directora de l'Arxiu Comarcal de la Cerdanya. Coordinadora de ERA, revista cerdana de recerca. Ha publicat treballs relacionats amb la història de la Cerdanya i l'estudi dels seus fons documentals. Membre de la Junta de l'Associació d'Arxivers i Gestors de Documents de Catalunya.